

Şehit Raifa

Doğum tarihi:	15 Haziran, 2018
Şehadet tarihi:	20 Temmuz, 2024
Bölge:	Dhaka
İlçe:	কিশোরগঞ্জ

Kısa Biyografi

Meslek: Çocuk (6 yaşında)

Şehadet Yeri: Tarabo, Bishwaroad, Rupganj, Narayanganj.

Şehitlik Olayı ve Detayları

Masum bir çiçeğin acı vedası

Doğum ve büyüme süreci

Şehidin Biyografisi

2018 yılının 15 Haziran'ında, Kishoreganj ilçesinin Katiadi kasabasına bağlı Purba Purura köyünde yeni bir hayat dünyaya gelir. Fakir ama canlı bir ailede dünyaya gelen küçük kız çocuğuna Raifa ismi verilir. Doğduğu ilk günden itibaren, aileye yeni bir ışık doğmuş gibiydi. Annesi ve babasının yorgun yüzlerinde, küçük kızın masum yüzünü görünce gülümsemeler belirirdi. Babası Md. Babuchan, Dakka'nın ara sokaklarında seyyar satıcılık yaparak geçimini sağlar. Sabahın erken saatlerinden akşama kadar yürüyüp çabalayarak kazandığıyla on kişilik ailelerinin geçimini sağlar. Annesi Selina Hatun, Raifa'yı kucağında tutar, zaman zaman da tuğla ustasının yardımcısı olarak çalışırdı. Ailedeki yoksunluklara rağmen, Raifa'nın gözlerinde ve yüzünde her zaman neşe ışığı parıldardı. Raifa, bu ailenin en küçüğüydü. Dokuz kardeş arasında ailenin neşe merkezidi adeta. Ağabeyleri Azizul, Delwar, Riyad, günlük işlerde ya da hazır giyim fabrikasında çalışarak aileyi geçindirmeye yardım eder, küçük kardeşlerine sevgiyle zaman ayırırlardı. Kawsar ve Alimun Raifa'nın oyun arkadaşlarıydı; her gün öğlen vakti evin avlusunda oyun oynayıp, kahkahalarla evi şenlendirirlerdi. Büyük kız kardeşleri Surma, Dina ve Subarna evliydi. Ama süslenmek, sohbet etmek ve sevgi göstermek konusunda Raifa'nın en yakınları onlar olmuştu.

Mahalle sakinleri, bu kızın bir gün çok uzaklara gideceğini bilirlerdi. Onun hareketliliği, sevecenliği ve yürek ısıtan gülümsemesi, kısa sürede herkesin kalbini kazanmıştı. Okula başlamamıştı henüz ama her gün ağabeylerinin ders kitaplarıyla oturup çizim yapardı. Herkes "Raifa bir gün çok zeki biri olacak" derdi. Yoksulluk içinde büyüse de hayalleri şaşkınlık ve umutla doluydu. Annesinin eteğine tutunarak pazara gider, babasının yanında akşam vakti yol kenarında otururdu. Bu anılar şimdi ailenin kalbinde bıçak gibi saplanıyor. Küçük Raifa sadece bir çocuk değildi; o, babasının emeğinin karşılığı, annesinin gözbebeği, kardeşlerinin neşe kaynağıydı. Fakir ama sevgi dolu bir ailede o, eşsiz bir nimetti.

Şehit Olma Olayı

2024 yılının 20 Temmuz Cuma günüydü. Saatler sabah ile öğle arasındaydı. Mekan Tarabo, Bishwaroad, Rupganj, Narayanganj. Etraf sessizdi, korku ve panik her sokağa yayılmıştı. Eşitsizliğe karşı, fakirin hakkı için, işçinin hakkaniyetli ücret talebiyle ve devlet baskısına karşı sert protestolar patlak vermişti. İnsanların içinde biriken öfke sokaklara yangın gibi yayılıyordu. O sırada her zamanki gibi sıradan bir sabah Raifa için hayatının son sabahı oldu. Henüz 6 yaşındaki küçük Raifa, annesinin elleriyle hazırladığı sıcak pilav ve mercimek yemeğini yedikten sonra kendi doğal oyun alanına çıktı. Farkında olmadan Bishwaroad'un bir köşesine ulaştı. İnsan kalabalığı, sloganlar ve heyecanlı ortam onu meraklandırdı. Çocuk akli siyaset,

protesto ya da baskıyı anlayamazdı. Tam o anda korkunç bir saldırı başladı. Her yandan kuşatılmıştı; silahlı polis ve hükümet destekli teröristler rastgele ateş açmaya başladı. Gökyüzü ve hava kurşun sesleriyle titriyordu. İnsan çığlıklarıyla cadde savaş alanına döndü. Kurşunların hedefi sadece göstericiler değil, yaş ve cinsiyet farkı gözetmeksizin herkeste. İşte tam o sırada hedef alınan küçük Raifa oldu. Masum bedeni anında parçalanmıştı. Beyaz elbisesi kırmızı kanla ıslandı. Yere yığıldı. Etraf sadece çığlık, korku ve sessizlikti. Kimse çocukların da bu şekilde vurulabileceğini düşünmemişti! Aceleyle yerel hastaneye kaldırıldı Raifa. Doktorlar her şeyi denedi; serum, oksijen, dikiş, enjeksiyon. Annesi Selina, kızını uyandırmak için su dökerek koştururken, babası Babuchan sadece ağlıyor ve “Neden kızım gözlerini açmıyor?” diye soruyordu. Ama umutlar akşam 4:30’da sona erdi; doktorlar Raifa’nın hayatta olmadığını bildirdi. Masum beden soğumuştur artık. O gün sadece bir çocuk değil, bir aile parçalandı, toplum vicdansızlığın zirvesine ulaştı, devlet insaniyetini yitirdi. Sonra Raifa’nın cansız bedeni doğduğu köye getirildi. Yürüdüğü küçük adımlarla, ağabeyleriyle oynadığı, annesinin kucağına sığındığı köy onu sonsuza dek bağrına bastı. Binlerce insanın gözyaşlarıyla cenazesi kaldırıldı. Defnedildiği sırada gökyüzü kararmaya başladı.

Raifa’nın küçük mezarı bugün bile soruyor: Bu masum çocuk hangi suçla öldürüldü? “Çocuk kanıyla bu devlet ne inşa ediyor?” Raifa’nın mezarı sadece bir mezar değil, karanlık bir dönemin sessiz tanığıdır. Tarihin sayfalarına, küçük Raifa’nın kanlı vedası yazıldı; tarifsiz bir acı ve zulüm belgesi.

Şehit çocuk Raifa sadece bir isim değil, acı dolu bir günün dehşet verici tablosudur. Devlet destekli baskı ve zulümle yönetilen karanlık bir dönemde katledildi. Kanı, Bengal’in özgürlük, adalet ve insanlığın yeniden kazanılması çağrısıdır. Bir devlet ancak kendi geleceğinin çocuklarını koruyamadığında iflas eder. Raifa’nın ölümü bu başarısızlığın ve adaletsizliğin kanıtıdır. Bu cinayetin yargılanması, geleceğin çocuklarının güvenliği için bir yol olabilir.

Raifa olmadan her sabah ve akşam hüznle geçiyor

Raifa öldüğünde sadece bir çocuk yaşamını yitirmedi; bir ailenin neşesi, hayalleri, barınağı ve yaşama anlamı da sonsuza dek silindi. Ölümünün ardından Raifa’nın ailesi derin bir karanlığa gömüldü. Her gün bin bir zorlukla yaşarken, bir çocuğun gülüşüyle hayat bulan aile, şimdi sadece yas ve sessizlik içinde. Annesi Selina Hatun, zamanında tuğla ustasının yardımcısı olarak çalışırken artık işe gidemez oldu. Sabah olunca kalbinde boş bir yer kıpırdanıyor; bir zamanlar Raifa’nın olduğu yer. Kızının yüzünü unutamıyor; son gülümsemesini, son sevgi dolu dokunuşunu sanki bütün vücudunda hissediyor. Yemek yaparken, yemek yerken, gece uykuya giderken hep Raifa’nın o yumuşak sesi kulağında çalıyor. Babası Babuchan, Dakka’da seyyar satıcılık yaparken artık Dakka’ya dönmek istemiyor. Dakka havası içinde kızının ağlaması, polis silah sesleri ve hastane koridorlarında ölüm haberleri varmış gibi. Şimdi köy evinde sessizce oturuyor. Sessiz ve hareketsiz. Ağabeyleri Azizul, Delwar ve Riyad, birisi günlük işçi, diğeri hazır giyim fabrikasında geçici işçi olarak çalışarak aileyi geçindirmeye çalışıyorlar. Uzun zamandır geceleri yemek pişmiyor, sabah olanla gün idare ediliyor. Bazen bütün aile bir arada oturup yemek bile yiyemiyor; sadece maddi yokluk değil, ruhsal üzüntüyle. Subarna, Dina, Kawsar ve Alimun, Raifa ile oynayan, gülen ve kavga eden kardeşleri şimdi sadece anıların içinde yaşıyor. Bahçede oyun oynarken bir gün Raifa’nın saklandığı ya da ağabeylerinin kucağında uyuduğu anlar akıllara geliyor. Bazıları gece uykudan uyanıp “Raifa nerede?” diye soruyor. Bu sözler tüm evi tekrar gözyaşına boğuyor. Ailenin neşesi sonsuza dek kayboldu. Bir çocuğun ölümüyle sadece bir hayat değil, on hayatın huzuru da kayboldu. Raifa’nın kanla boyanmış anıları bugün bile onların sabahını, öğleden sonrasını, akşamını ve gecesini kaplamış durumda. Bu ailenin her bireyi artık sadece kanlı bir anıyı taşıyor, devletin ve toplumun acımasızlığı ile adaletsizliğinin yükünü omuzlarında hissediyor.

Mahalle sakinlerinin şehit hakkındaki duyguları

Raifa’nın ölümü sadece ailesini değil, tüm mahalleyi de susturmuştu. Purba Purura köyünün her bir sakini bir evladını kaybetmenin acısına boğuldu. Kimse inanmadı bu masum, neşeli ve yaramaz çocuğun artık olmadığını. Köyün havası bile gözyaşlarıyla ağırlaşmıştı.

Komşuları Kutub Mia, Raifa'nın hemen yanındaki evde oturuyor, acılı kalbini şöyle dile getirdi:

"Küçük Raifa'yı öldürmekle, Awami teröristleri katil Şeyh Hasina cehaleti bile yenmiştir. Böyle bir zulüm, böyle bir vahşet hayal bile edemedik. Sadece ellerinde silah olmayan, yüzünde protesto olmayan bir çocuğa bile kurşun sıktılar, o zaman kim güvende olabilir? Bu çocuk cinayetinin ağır şekilde yargılanmasını istiyorum. Bu kanın borcunu devlet ödemek zorunda." Diğer bir komşu, gözyaşlarını silerek dedi ki:

"Sessizim. Şaşkınım. Bu küçük çocuğun suçu neydi? Raifa sadece oyun oynamaya gitmişti, protestonun ne olduğunu bilmiyordu, kurşunun ne olduğunu anlamıyordu. O zaman polis neden ona ateş etti? Nasıl yapabildiler bunu? Bu devletten ne isteyeceğiz, eğer çocuklarımızı koruyamıyorsa? Raifa cinayetinin yargılanmasını istiyorum. Sadece yargılama değil, bu kanlı tarih nesilden nesile aktarılmalı."

Böylece mahalle sakinleri her biri kendi biçiminde bir yakınlarını kaybetmiş oldu. Her anı, her sözle Raifa hâlâ yaşıyor. Onun masum yüzü köyün ara sokaklarında dolaşıyor. Ama en çok tekrar edilen cümle şu: "Biz bu çocuk cinayetinin yargılanmasını istiyoruz." Şehit çocuk Raifa sadece bir isim değil, karanlık bir günün acı tablosudur. Devlet destekli baskı ve zulümle yönetilen karanlık bir dönemde katledilmiştir. Kanı, Bengal'in özgürlük, adalet ve insanlığın yeniden kazanılması çağrısıdır. Bir devlet ancak kendi geleceğinin çocuklarını koruyamadığında iflas eder. Raifa'nın ölümü bu başarısızlığın ve adaletsizliğin kanıtıdır. Bu cinayetin yargılanması, geleceğin çocuklarının güvenliği için bir yol olabilir.

Ekonomik Öneriler Kısa Özet

1. Şehit Raifa'nın ailesine yeterli maddi yardım sağlanması
2. Anne ve babaya aylık maaş bağlanması
3. Ailenin evinin yeniden inşası veya onarımı için destek
4. Küçük kardeşlere eğitim bursu sağlanması
5. Ağabeyler için istihdam ya da mesleki eğitim fırsatlarının yaratılması
6. Anne Selina Hatun için alternatif gelir kaynakları oluşturulması
7. Aileye devlet tarafından gıda yardımı ve sağlık hizmetlerinin sağlanması
8. Şehidin anısına kalıcı anıtların devlet tarafından kurulması
9. Adalet ve tazminat için hukuki destek verilmesi
10. Ailenin güvenliği ve psikososyal desteğinin sağlanması

Şehit Profili Kısa Özet

Şehidin Tam Adı: Raifa

Doğum Tarihi: 15/06/2018

Doğum Yeri: Kishoreganj

Kalıcı Adres: Köy: Purba Purura, Birlik: Sahashram Dhuldia, Polis Karakolu: Katiadi, İlçe: Kishoreganj

Baba Adı: Md. Babuchan, Yaş: 53, Meslek: Seyyar Satıcı, Aylık Gelir: 10,000

Anne Adı: Selina Hatun, Yaş: 42, Meslek: Tuğla ustasının yardımcısı

Aile Üyeleri: 10 kişi; baba-anne, 5 erkek kardeş, 3 kız kardeş

Kardeşlerin İsimleri:

1. Azizul, Meslek: İşçi, Yaş: 25, İlişki: Ağabey
2. Delwar, Meslek: Hazır Giyim Fabrikası İşçisi, Yaş: 21, İlişki: Ağabey
3. Riyad Mia, Meslek: Tuğla ustasının yardımcısı, Yaş: 17, İlişki: Ağabey
4. Kawsar, Yaş: 12, İlişki: Kardeş
5. Alimun, Yaş: 8, İlişki: Kardeş
6. Surma, Evli, İlişki: Kız Kardeş
7. Dina, Evli, İlişki: Kız Kardeş
8. Subarna, Evli, İlişki: Kız Kardeş

Olay Yeri: Tarabo, Bishwaroad, Rupganj, Narayanganj

Saldırgan: Polis

Saldırı Türü: Polis Kurşunu

Yaralanma Tarihi: 20/07/24, Saat: 11:00-12:00

Şehit Olma Tarihi: 20/07/24, Saat: 16:30

Şehidin Mezarının Mevcut Durumu: Kendi Köyü

Pencerelerden dünyayı biraz farklı görmeyi öğrenmişti. Ama kader ona fazla zaman vermedi. Okul çantasını indirip, eline almak zorunda kaldı hayatın yükünü. Yoksulluk onun her günüydü. Ama ona boyun eğmedi. Küçük yaşta annesinin eteğine tutunup pazara gitmek, babasının elinden tutup tarlaya gitmek ona gerçekleri göstermişti. Çok erken anladı ki, bu aileye kimse güven olmayacaktı, o kendisi güven kaynağı olmak zorundaydı. Belki de isminin sonuna eklenen “yaşam” kelimesi, bir ailenin hayat çizgisi olma sorumluluğuydu.

Kuran-ı Kerim Ayeti

Allah'ın kendilerine verdiği nimetlerle sevinirler. (Âl-i İmrân 3:170)

Hadis-i Şerif

Şehit, cennette yetmiş akrabasına şefaathane edebilir. (Sunan Abu Dawud 2520)

Dua sayısı: 1

Şehit Anı Fotoğraf Galerisi

